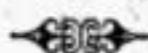


\***Η δόξα, κόρη τ' οὐρανοῦ**  
**ἥν ἡ ψυχὴ ποθεῖ,**  
**τὸν νοῦν μεθύει τοῦ κοινοῦ,**  
**πλὴν δὲν παραμυθεῖ.**

—  
**Τὸ γλυκὺ ρόδον ἀν φυῇ,**  
**ἀν θάλλωσ' οἱ καρποὶ,**  
**τὸ ρόδον θεν' ἀποβρύῃ,**  
**τὸ μῆλον θὰ κοπῇ.**

—  
**Τί βλέπομεν ἐπὶ τῆς γῆς;**  
**φθιρὰν παντοτεινήν.**  
**Δύει τὸ ἄστρον τῆς αὔγης**  
**εἰς νύκτα σκοτεινήν.**

—  
**\*Ἀδυτον ὅμως τῆς ψυχῆς**  
**εἴν' ἡ παιδεία φῶς,**  
**καὶ ἀληθῶς εἴν' εὐτυχὴς**  
**ὁ ἀληθῶς σοφός.**



### ΣΙΩΠΗ

Μελψ. Schumann: (Bey dir, bey dir), B, 48. 7



**Τί ἀν ἡ κόμη σου λυτὴ**  
**ώς χρυσοῦς ρύαξ κυματῆ;**  
**Τί ἀν τὴν γῆν οἰκητός**  
**ὑπὸ μορφὴν θεᾶς;**  
**καὶ τί ἀν μειδιάς**  
**ώς ἄγγελος γλυκύς;**



Δὲν θὰ σ' εἰπῶ  
πῶς σ' ἀγαπῶ,  
καὶ μόν' ἡ σιωπὴ  
ἄν πάσχω ἃς σ' εἰπῇ.

"Ἄν, ώς φανῆς, ἀνθοφορῆ  
ἡ φύσις, καὶ τὸ πᾶν πληροῖ  
ἀμύθητος χαρὰ,  
ἄν, ώς ἀποσυρθῆς,  
ἐνύκτωσεν εὔθὺς,  
κ' εἴν' δῆλα ζοφερὰ,  
δὲν θὰ σ' εἰπῶ  
πῶς σ' ἀγαπῶ,  
καὶ μόν' ἡ σιωπὴ  
τί πάσχω θὰ σ' εἰπῇ.

"Οταν, πρὸς ἄλλους συμπαθής,  
μ' ἐν βλέμμα σου μ' ἀπολιθῆς,  
μ' ἐν βλέμμα σου ψυχρὸν,  
ἔὰν δὲν ἐννοῆς  
τὴν φλόγα τῆς πνοῆς  
τὸ πρόσωπον τ' ὠγρὸν,  
δὲν θὰ σ' εἰπῶ  
πῶς σ' ἀγαπῶ.  
Θρηνοῦσα σιωπὴ  
θενά σοὶ τὸ εἰπῆ.

